

Chương 297: Reinhardt Chuẩn Bị Cho Cuộc Thi Cosplay Nữ Sinh

(Số từ: 3171)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:08 PM 15/04/2023

"Khen."

"Cái gì?"

"Khen."

"Cái gì?"

Cùng một câu hỏi và câu trả lời được trao đổi hai lần, tôi và Ellen nhìn nhau chăm chăm với vẻ mặt khó hiểu.

"Cậu nói tớ không thắng sẽ bị mắng! Cho nên tớ đã thắng, cậu nên khen tớ đi!"

"Tớ chưa bao giờ nói rằng mình sẽ khen cậu cả."

Khi Ellen nói vậy, Olivia hét lên.

"Reinhardt là giỏi nhất! Em biết Reinhardt sẽ thắng mà!"

"...Những lời khen ngợi ở đây cường điệu đến mức anh không cảm thấy đặc biệt khi nghe nó."

"Tại sao chứ?!"

Ellen khẳng định cô ấy không bao giờ đồng ý khen ngợi tôi. Cuối cùng, giải đấu đã kết thúc, và như mọi người dự đoán, tôi đã thắng.

Chúng tôi đã chiến đấu và tôi chiến thắng, nhưng không có sự thù địch giữa chúng tôi. Ludwig là duy nhất theo cách của anh ấy, và Scarlett cũng vậy.

Cũng giống như ngày hôm qua, các học sinh Class A và B đã cùng nhau ra đường để ăn mừng chiến thắng của tôi.

Đó là một lễ hội sau khi tất cả.

Cả Harriet và Charlotte đều chân thành chúc mừng chiến thắng của tôi.

Trên đường trở về ký túc xá, Ellen chặn tôi lại một lúc. Chúng tôi đợi những người khác rời đi, và sau đó chúng tôi bị bỏ lại một mình.

"..."

Ellen có vẻ do dự.

Lời khen có thể được đưa ra, nhưng có vẻ như không thể nói ra điều đó?

Mặt cô hơi ửng hồng.

"Tôi biết...nói ra điều này...hơi...lạ."

"...Là gì?"

"...Tôi rất tự hào."

Tôi cảm thấy như đầu mình trống rỗng trước những lời nói bất ngờ của cô ấy.

"Tôi đã rất tự hào về cậu."

Đó không phải là quá nhiều niềm vui, mà là...

Thật là xấu hổ.

Không, không phải cô ấy nói tôi tuyệt vời hay rất giỏi, nhưng tự hào thì hơi kỳ quặc, phải không?

"Mẹ là mẹ của con à?"

Nghe tôi nói, vẻ mặt bối rối của Ellen trở lại. Cứ như thể cô ấy đã nuôi dạy tôi hay gì đó?

Tôi nên cho cô ấy ăn nhiều hơn, phải không?

"Tớ đã dạy cho cậu."

Cô ấy dường như cảm thấy, "Đứa trẻ vô vọng này, đã trở thành người chiến thắng giải đấu sau khi được tôi dạy dỗ trong một năm!"

"Vì vậy, cậu đang nói rằng mình rất tuyệt vời?"

"Đúng vậy."

Ellen gật đầu với một nụ cười.

"Cậu đã dõi theo tớ rất tốt trong suốt thời gian qua."

Trước nụ cười và những lời nói đó, tôi không thể nói thêm điều gì nữa.

Hầu hết những gì đã tạo nên tôi như bây giờ là nhờ có Ellen. Ellen nhìn tôi và cười rạng rỡ.

"Cậu đã làm việc chăm chỉ cho đến bây giờ, Reinhardt. Xin chúc mừng."

"..."

Cuối cùng, ngay cả khi tất cả những điều này là nhờ có Ellen, tôi mới là người kiên trì học kiếm thuật trong khi liên tục làm phiền Ellen.

Ngay cả khi có nhiều sự trùng hợp và gian lận, tôi là người vung kiếm, xung đột, ngã xuống và học một cách ngoan cố.

Không phải tất cả sức mạnh của tôi đều có được nhờ nỗ lực một mình, nhưng tôi không thể nói rằng nỗ lực của mình là không có.

Đó là lý do tại sao Ellen nói với tôi về những khó khăn mà tôi đã phải chịu đựng.

"Chà...cảm ơn."

Tôi rên rỉ về việc muốn được khen ngợi, nhưng khi tôi thực sự nhận được nó, nó hơi...

Đúng rồi.

Vâng.

Cuối cùng, tôi thậm chí còn được khen ngợi bởi Ellen.

Có vẻ như không có ai thực sự ghét chiến thắng của tôi, và cả Ludwig và Scarlett dường như có ấn tượng tốt hơn về tôi, vì vậy kết quả rất tốt.

Tuy nhiên.

Vai tôi ngày càng nặng trĩu, và trong lòng tôi nôn nao như thể có thứ gì đó đang đè nặng tôi xuống.

Đó là do tác dụng phụ của [Tăng cường sức mạnh ma thuật]. Để thực sự chế ngự được Ludwig, tôi đã sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] trong cả ba set, và kết quả là cơ thể tôi mệt mỏi không phải chuyện đùa.

Thật là vô lý.

Tôi không chóng mặt đến mức ngất xỉu hay nôn ra máu, nhưng tôi bị mất phương hướng.

Tuy nhiên, nó dường như không chỉ là do [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Tôi đã muốn quên đi trong niềm vui chiến thắng, nhưng cuối cùng lại không thể quên được điều mình cần quên.

Hôm nay là thứ ba.

Ngày mai là thứ tư.

"Ah..."

—Cuộc thi Cosplay Nữ Sinh.

Nó đã đến vào ngày mai.

Đây hẳn là cảm giác khi cười toe toét và chịu đựng nó.

Tình trạng của tôi dường như không được cải thiện, và thậm chí còn trở nên tồi tệ hơn.

Cuối cùng, tôi chắc chắn rằng mình sẽ không còn đủ điều kiện để làm bất cứ điều gì sau Cosplay Nữ Sinh, vì vậy tôi đã từ bỏ vị trí của mình trong vòng chính giải đấu liên khối.

—Đêm thứ ba.

Dinh thự của Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật.

Harriet đang thử nghiệm một thứ gì đó trong căn phòng an toàn dưới tầng hầm của biệt thự. Căn

phòng là một phòng thí nghiệm lớn, được trang bị kết giới bảo vệ và Ma pháp cách âm, đủ mạnh để thử nghiệm ngay cả những Ma thuật hủy diệt cấp cao.

Mặc dù có những khu vực luyện tập ngoài trời, nhưng những Ma thuật phá hoại thường gây ra tiếng ồn lớn, vì vậy chúng thường được tiến hành ở những địa điểm được chuẩn bị kỹ lưỡng như thế này.

Không có cách nào họ có thể tiến hành những thí nghiệm như vậy bên ngoài trong lễ hội.

Harriet đang thực hiện thí nghiệm bên trong phòng an toàn, và các thành viên Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật đều đang quan sát cô từ bên ngoài cửa sổ an toàn.

*Wooong

Một luồng lửa bắn ra từ đầu ngón tay của Harriet và bắn trúng hình nộm trên bức tường đối diện.

*Bang!

Cùng với một vụ nổ, những luồng lửa bùng lên từ trên đầu Harriet xuống đến vai cô, bao trùm lấy cô. Một Ma pháp hủy diệt cấp thấp gọi là [Firebolt].

Năm tia lửa được hình thành ngay lập tức và tấn công đồng thời.

*Kaboom!

Quá trình niệm chú nhanh đến mức gần như vô niệm.

Từ cổ tay đến cẳng tay của Harriet, những đường màu xanh ma thuật tạo thành một mô hình kỳ lạ.

"Đó là một thành công!"

"Nó đã thành công...!"

"Tôi không thể tin rằng nó thực sự hoạt động ..."

Sau đó, Harriet đã liên tiếp trình diễn nhiều Ma pháp hủy diệt cấp độ thấp khác như [Lightning Bolt], và thậm chí sử dụng nhiều [Firebolt] cùng một lúc, thể hiện nhiều loại Ma pháp khác nhau.

Đây đều là những Ma pháp mà Harriet đã thành thạo từ lâu, và hầu hết mọi người đều có thể thực hiện chúng ngay cả khi họ không chuyên về Ma thuật hủy diệt.

Tuy nhiên, sự khác biệt là tốc độ niệm chú nhanh bất thường và khả năng dùng nhiều Ma pháp.

Khi Harriet bước ra khỏi phòng an toàn, tất cả các thành viên của Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật đều nhìn cô với ánh mắt phấn khích.

"Cậu đã làm nó! Bây giờ nó đã hoàn thành, phải không?"

Đáp lại câu hỏi của Christina, Harriet cười yếu ớt, có vẻ mệt mỏi.

"Chà, ở một mức độ nào đó. Nhưng tôi nghĩ mình vẫn cần phải cải thiện một chút."

“Kouhai, cô thật sự là thiên tài ah!”

Redina hào hứng nhảy xung quanh, hạnh phúc như thể đó là thành quả của chính mình.

"Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng điều này sẽ thực sự hoạt động..."

Louis Ancton lẩm bẩm hoài nghi. Harriet bật cười trước vẻ mặt sững sốt của anh.

"Có ích gì khi ngạc nhiên khi cậu là người làm ra nó?"

“Không... tôi nghĩ nó chỉ có tác dụng trên lý thuyết, chứ không phải nó sẽ thực sự có tác dụng trong thực tế...”

Louis Ancton thậm chí còn chết lặng hơn khi nhìn thấy tác phẩm của mình được hiện thực hóa thành công.

"Theo ý kiến của tôi, đây là một dòng Ma thuật mà không ai có thể sử dụng ngoài cậu. Không có cách nào các pháp sư khác có thể làm điều này. Tôi thậm chí không nghĩ rằng nó có thể xảy ra trong thực tế."

Nói cách khác, Louis đã tạo ra một công cụ mà Harriet có thể sử dụng một cách hoàn hảo. Louis Ancton là một thiên tài vì đã tạo ra nó trong một thời gian ngắn như vậy, nhưng thiên tài thậm chí còn vĩ đại hơn có thể sử dụng nó chỉ có một mình Harriet.

"Thật không? Chà, điều đó tốt cho tôi."

Trên cánh tay phải của Harriet, bên dưới ống tay áo, những hoa văn màu xanh xung quanh cổ tay cô phát sáng và ngân nga trước khi biến mất ngay sau đó.

"Ugh, ngay cả Reinhardt cũng thắng."

Khi Harriet vươn vai mệt mỏi, cô thở dài thườn thượt.

"Tôi cũng nên làm gì đó."

Giải đấu liên khối ở một cấp độ khác với Giải đấu năm nhất.

Dù không dự đoán được ai sẽ chiến thắng nhưng Harriet không nghĩ mình sẽ bị loại một cách thảm hại.

Các thành viên của Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật biết khả năng của Harriet, vì vậy họ không nghĩ rằng sự tự tin của cô ấy là kiêu ngạo.

Olivia Lanze, một người khó chịu, luôn ngắt lời và nói những điều vô nghĩa mà không cần cân nhắc.

Harriet quyết tâm hạ bệ cô ta.

Người đó sẽ không bao giờ mong đợi bị tấn công bất ngờ khi chỉ tập trung vào Ellen.

—Thứ Tư.

Harriet đang bận và không ở trong ký túc xá, và những người tham gia Miss & Mr Temple cũng

vắng mặt, có vẻ như họ đang bắt đầu chuẩn bị một cách nghiêm túc.

Chẳng mấy chốc, tất cả những người bạn thân của tôi sẽ bận rộn với công việc riêng của họ.

Và.

Tôi cũng không rảnh.

"Reinhardt! Chúng ta sẽ xem cuộc diễn hành, cậu có muốn đi không?"

Lint, Heinrich, và bộ ba khó chịu, có vẻ thân thiện hơn sau giải đấu, đã mời tôi.

"Không, tôi muốn nghỉ ngơi."

"Ah... Cậu hôm qua đã làm quá sao?"

"...Đúng vậy."

Trên thực tế, tôi đã thúc đẩy bản thân quá nhiều và tôi muốn nghỉ ngơi vì toàn thân cảm thấy nặng nề, nhưng hôm nay tôi không thể nghỉ ngơi được.

Cuộc thi Cosplay Nữ Sinh... Tôi phải tham gia...

Sự kiện này, giúp tăng [sức mạnh ma thuật] của tôi thêm 5, có thể là sự kiện quan trọng nhất của lễ hội này...

[Sức mạnh ma thuật] hiện tại của tôi là 14,2, và nếu nó tăng thêm 5, nó sẽ là 19,2.

Nếu nó tăng thêm 0,8 nữa, tài năng [Thông thạo ma thuật] của tôi sẽ thức tỉnh.

Vì vậy, tôi không thể bỏ cuộc.

Cuối cùng, việc không có người bạn thân nào của tôi cố gắng mời tôi đi bất cứ đâu hôm nay hóa ra lại là một tình huống tốt cho tôi.

Sẽ không có ai xung quanh để hỏi tôi đã đi đâu. Vì vậy, tôi có thể tham gia cuộc thi Cosplay Nữ Sinh và trở về mà không bị thẩm vấn.

Để lén ra khỏi ký túc xá, tham dự cuộc thi Cosplay Nữ Sinh và quay trở lại.

Tôi phải mất trí!

Phải... tôi là kẻ điên đã bán linh hồn và nhân phẩm của mình cho những biến cố và thử thách. Kể từ giây phút tôi biến thành một cô gái và tỏ tình với Lint, tôi đã vượt qua một con sông không thể cứu vãn.

Tất cả là lỗi của tôi.

Nếu tôi ở lại, có lẽ tôi đã ổn, nhưng tên đó đã phát hiện ra điều gì đó kỳ lạ ở tôi và bắt tôi làm điều này.

Nếu tôi không làm điều đó, tôi có thể đã nhận được những sự kiện dễ dàng khác trong lễ hội.

Là lỗi của tôi, tất cả là lỗi của tôi. Đó là sai lầm lớn của tôi.

Cuộc thi Cosplay Nữ Sinh được tổ chức vào ban đêm.

Tất nhiên, nó không ở trong một không gian rộng lớn như sân vận động chính, mà ở một khán phòng nhỏ hơn trong nhà, giống như một lớp học bình thường. Tôi đã biết vị trí rồi.

Bây giờ đã là giờ ăn trưa.

Cuộc thi bắt đầu lúc 6 giờ chiều.

Tuy nhiên, tôi phải bắt đầu chuẩn bị ngay bây giờ. Tôi đã chuẩn bị một chiếc váy mà tôi có thể tự mặc và cởi ra, nhưng tôi không thể tự trang điểm.

Đầu tiên, tôi sẽ ra ngoài Temple, nhờ Eleris trang điểm, sau đó trở lại với bộ váy của mình.

Tất nhiên, tôi định ra ngoài và trở về với chiếc mũ trùm đầu.

May mắn thay, trong thời gian diễn ra lễ hội, việc kiểm tra an ninh của cổng Temple, bao gồm cả việc kiểm tra thẻ ra vào, đã được nới lỏng hơn.

Tôi sẽ hoàn thành mọi việc chuẩn bị bên ngoài Temple, sau đó dành thời gian ở một nơi vắng vẻ cho đến khi cuộc thi bắt đầu. Khi cuộc thi sắp bắt đầu, tôi sẽ nhanh chóng đi vào trong.

Thực sự không có ích gì khi đi lang thang quanh Temple.

Tôi không biết tại sao họ lại xem xét rất nhiều khả năng cho một việc như thế này như thể đó là một hoạt động bí mật.

Trên thực tế, đây là một giải đấu căng thẳng hơn gấp trăm nghìn lần!

Nếu ai đó phát hiện ra thì sao? Điều gì sẽ xảy ra nếu MC đột nhiên thông báo: "Reinhardt!"? Sau đó thì sao?

Tôi có nên không đi? Cuối cùng, [sức mạnh ma thuật] của tôi sẽ tăng lên theo thời gian. Không phải là quá nhiều để đánh cược cuộc sống của tôi vào nó? Tôi có thực sự cần [Thông thạo ma thuật] cho mình không? Tôi đã có [Linh Ngôn] rồi, phải không?

Phải, không cần phải tham lam ở đây, phải không? Mặc dù đầu óc tôi quay cuồng, tôi rời khỏi ký túc xá với vẻ mặt dờ dẫm sống dở chết.

Phố phường rộn ràng ngày hội. Nhưng tôi không có năng lượng để chú ý xem họ đang đi đâu.

Khi tôi cân nhắc việc từ bỏ việc tham gia cuộc thi Cosplay Nữ Sinh, não tôi như bị chia đôi, nghĩ xem mình nên làm biểu cảm gì để trông bớt giống Reinhardt hơn.

Không, bộ não ban đầu được tạo thành từ bán cầu não trái và phải.

Trạng thái tinh thần của tôi đang xấu đi theo thời gian thực đến mức tôi quên cả những điều rõ ràng nhất.

Tôi thậm chí không biết tại sao tôi lại rời đi, và đó là ánh sáng ban ngày.

Eleris vẫn đang điều hành cửa hàng. Mặc dù có vẻ như việc kinh doanh không suôn sẻ.

Nhưng hôm nay, cô ấy nói với tôi rằng cô ấy sẽ đóng cửa hàng và đợi ở nhà cô ấy.

Trong một khu dân cư gần khu mua sắm Aligar.

Eleris mở cửa sau khi tôi gõ cửa tầng hầm.

"Ngài đã đến, thưa Điện hạ?"

"Đúng vậy."

Eleris đã chuẩn bị sẵn bằng cách dọn dẹp phòng và sắp xếp các dụng cụ trang điểm.

Eleris liếc nhìn nước da của tôi và nghiêng đầu.

"Có phải giải đấu... diễn ra không tốt?"

"Không, ta đã thắng."

"Tại sao biểu hiện... ah."

Quên đi lý do tại sao tôi không thể không có biểu hiện xấu ngay cả sau khi nghe tin vui chiến thắng, Eleris khẽ gật đầu với một nụ cười run rẩy.

"...Dù sao thì, làm tốt lắm, thưa Điện hạ. Đó là một sự phát triển đáng ngưỡng mộ."

"Cảm ơn..."

Eleris, người đã nói điều gì đó có thể là khen ngợi hoặc an ủi, đặt tôi vào ghế.

"Chúng ta... bắt đầu ngay nhé?"

"Kéo nó ra để làm gì khi chúng ta vẫn phải làm?"

Cả hai chúng tôi đều mang vẻ mặt dửng dưng.

Đầu tiên, tôi rửa mặt, sau đó tôi thay đổi hình dạng khuôn mặt của mình thành khuôn mặt mà tôi đã điêu khắc trước khi sử dụng chiếc nhẫn của Sarkegar.

Đó là một sự thay đổi nhỏ, nhưng với lớp trang điểm và một biểu cảm khác, tôi trông giống như một người hoàn toàn khác.

Eleris triệu hồi một bề mặt phản chiếu, và có thể nhìn thấy khuôn mặt hơi thay đổi của tôi, vẫn không trang điểm và với mái tóc bạc.

"...Tại sao? Không, không. Đừng nói gì cả."

Ngay cả tôi cũng nghĩ nó thật kỳ lạ! Nó giống như vẽ một cô gái và khẳng định đó là một cậu bé!

"...Thần sẽ bắt đầu ngay bây giờ."

"...Được."

Bức màn kéo lên vào một thời điểm địa ngục.

Nó chỉ là một ngày.

Sau ngày hôm nay, sẽ không còn thử thách khủng khiếp này nữa.

Dù thế giới có tồn tại đến đâu, một khi nó kết thúc, tôi sẽ nhớ nó như thể nó không tồn tại đến thế. Giống như buổi sáng đến ngay cả khi bạn vặn cổ gà, thời gian sẽ trôi qua và cuộc thi Cosplay Nữ Sinh sẽ kết thúc vào hôm nay!

Dù thời gian có trôi chậm thế nào, ngày mai rồi cũng sẽ đến, và khi ngày mai đến, tôi sẽ chia tay với tình trạng bản thủ này và chỉ còn lại [sức mạnh ma thuật] và điểm thành tích được thổi phồng!

Khi nó kết thúc, tôi sẽ nghĩ, "Đó là một điều tốt để làm," và chịu đựng sự xấu hổ trong khi cảm thấy tự hào về bản thân vì đã làm điều này!

Tôi bịa ra những lý do để biện minh cho bản thân.

Ah...

Với tốc độ này, [Tự đề xuất] của tôi sẽ kết thúc thứ hạng.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading